

Regelen i sidste Punkrum i 1. Stykke, om Formen for Bekendtgørelsen om Udpantning, er fastsat efter Indstilling af Landstingsudvalget, hvilket ogsaa gælder sidste Stykke.

§ 3. *Udpantning* for de i § 2 nævnte Skatter m. v. foretages af *Fogeden* eller *Sognefogeden* med Undtagelse af Udpantning for Skatter og Afgifter, der opkræves ved Kommunernes Foranstaltning, hvilken foretages af *Pantefogeden*, for saa vidt en saadan er ansat. — Pantefogder ansættes af Kommunalbestyrelsen, der ligeledes autoriserer de af Pantefogeden til Udpantning benyttede Bøger.

Justitsministeren fastsætter de nærmere Bestemmelser om Betingelserne for at ansættes som Pantefoged, om Indretningen af de Bøger og Formularer, der vil være at anvende ved Pantefogders Udpantningsforretninger, og om saadanne Forretningers behørige Fremme og Tilendebringelse samt om Indberetning til den rekvirerende Kommunalbestyrelse og i det i § 6 nævnte Tilfælde til Fogeden.

Udpantninger, der foretages af Pantefogder, og Anskaffelse af de dertil fornødne Bøger og Formularer sker paa Kommunens Bekostning. Retsafgifter for saadanne Udpantninger tilfalder Kommunekassen i den Kommune, i hvilken Pantefogeden er ansat.

Pantefogder er forpligtede til at foretage Udpantning for Skatter m. v., der opkræves ved andre Kommuners Foranstaltning.

Efter det fremsatte Lovforslag skulde Udpantningen foretages af Fogeden, Sognefogeden eller en *Pantefoged*. Paa Forslag af Landstingsudvalget ændredes Regelen som i 1. Stykke angivet. Og medens den af Kommunalbestyrelsen ansatte Pantefoged efter Lovforslaget skulde autoriseres af Fogeden, fastsætter Loven, efter Landstingsudvalgets Forslag, at han autoriseres af Kommunalbestyrelsen. — Efter Udvalgets Indstilling udgik af Lovforslaget Bestemmelsen om, at *Amtsraadet*, naar Sognefogeden med Tiltrædelse af Politimesteren fremsatte Begæring derom, kunde paalægge Sogneraadet at ansætte en Pantefoged, skønt der i en Henvendelse af 9. Marts 1932 fra Forretningsudvalget for Danmarks Sognefoged- og Lægdsmandsforening var udtalt Ønske om Bibeholdelse af denne Bestemmelse. Man mente indenfor Udvalget, at Bestemmelsens Ophøjelse til Lovregel vilde være en Tilsidesættelse af Sognekommunernes Rettigheder, ligesom der heller ikke forelaa nogen Udtalelse om dette Forhold fra Sogneraadetsforeningen, jfr. Landst. Tid. Sp. 1785.